

på, hvad der bliver sagt i forskellige fora af forskellige mennesker, men lad det nu ligge.

Det, der er interessant, er at konstatere, hvordan forholdet er mellem boligudbyggeriet og befolkningsudviklingen. Det er klart, at det må give løbende anledning til at vurdere, om det, der sker på boligområdet, nu også er klogt.

Vi ved efter de ny boligprognoser, der kom lige før jul, at befolkningstallet stiger kraftigere, end vi havde regnet med i de forudgående befolkningsprognoser. Det afføder nødvendigvis også et større behov for flere boliger.

Derudover vedtager vi løbende lovgivning i Folketinget – senest lov nr. 8 fra socialministeren – der pålægger nye boligopgaver i forhold til nye grupper. Den gruppe, vi senest er blevet pålagt at have et ansvar over for – og det synes SF i øvrigt er en god idé – er unge boligløse.

Dertil kommer, at vi alle ved, at ældreboligbyggeriet har et omfang, der ikke er tilstrækkeligt. Jeg har fået et svar fra boligministeren for nylig, hvor jeg bad om Ældreboligrådets vurdering på ældreboligområdet. Ældreboligrådet er et rådgivende organ, der rådgiver regeringen i boligspørgsmål. Rådets svar var, at skal vi nå samme omfang af plejeboliger, som vi havde i midten af 1980'erne, altså 10 år tilbage, har vi i dag et underskud i størrelsesordenen 8.000–10.000 boliger. Vi har altså et underskud, hvis vi skal nå den dækning, vi havde i midten af 1980'erne.

Det må dog vække til eftertanke, for det er jo en af forklaringerne på, at vi oplever, at nogle ting ikke hænger godt nok sammen på ældreområdet.

I forbindelse med beslutningsforslagets fremsættelse har jeg fået en del henvendelser fra de forskellige uddannelsesorganisationer. Det er påfaldende, at Folketinget løbende udvider antallet af unge, der skal optages på studiepladser – det støtter vi også varmt fra SF; det er en god idé – men det er lige så oplagt, at det efterlader et boligproblem for nogle af dem. Det efterlader specielt et boligproblem i en periode, hvor de private låntagere har konverteret deres lån og har skaffet sig mere rum i deres private økonomi, hvorfor der ikke er så mange udlejningsboliger til rådighed for unge, som der var engang.

Hvis jeg skal trække linjerne op, kan vi konstatere et stigende behov, begrundet i en ny befolkningsprognose – det er ikke SF's befolkningsprognose – begrundet i, at vi har nogle forhold på ældreområdet, der ikke er tilfreds-

stillende, begrundet i, at vi i uddannelsesbyerne har nogle unge boligsøgende, der ikke får deres ønsker opfyldt, og at vi har lange ventelister til det almennyttige område.

Det, der er sket i en periode, er, at det påbegyndte boligbyggeri er faldet dramatisk.

Jeg står med et svar fra boligministeren, hvor der står, at fra, at det støttede nybyggeri i 1991 var på 15.200 boliger, er det i 1995 faldet til 10.800 boliger, altså et fald over fem år på en tredjedel. Og det vel at mærke i en situation, hvor behovene er stigende. Man behøver altså ikke at kunne de lange regnestykker for at sige, at der er nogle ender i det her, der ikke når godt nok sammen.

Det er derfor, vi har et stigende antal mennesker, der venter på en almennyttig bolig. Det er derfor, vi har problemerne på ældreområdet, hvor vi også har det problem, at med den meget lave byggerate, vi har i øjeblikket, får vi ikke den gode sammensætning i boligområderne af ældre, der er forholdsvis stærke, og ældre, der har stor hjælp behov, fordi visitationen er så behård, at det udelukkende er mennesker, der har ganske store problemer, der i øjeblikket bliver visiteret til en ældrebolig.

Hvis vi vil have de netværk til at opstå, hvor stærke ældre hjælper svage ældre, er forudsætningen, at vi bygger noget mere, end vi har gjort.

Jeg har gennemgået ungdomsboligerne; dem skal jeg ikke sige mere om.

Jeg må så sige til dem, der taler om planøkonomi, og dem, der taler om, at vi nu er ved fuldstændig at underminere det kommunale selvstyre – det gjorde specielt Estrup ...

Første næstformand (Henning Grove):
Hr.!

Villy Søvnald (SF):

... hr. Estrup og ordførerne for Venstre og De Konservative – at jeg synes, det er en ret fantastisk diskussion.

Da man i sin tid nedsatte indskuddet på ældreboligerne fra 13 til 7 pct., var det så et kolossalt indgreb? Var det et planøkonomisk indgreb og en tilsidesættelse af det kommunale selvstyre?

Det er vel udtryk for, at hvis Folketinget synes, at noget går for langsomt, har vi den mulighed at være med til at incitere til en udvikling, og det er det, vi godt vil være med til med det her. Vi piller ikke ved decentraliserin-